

Sygnatura akt III U 161/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 17 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Elżbieta Majewska**

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Alina Darul

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2014 r. w Koninie

sprawy **E. W.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o emeryturę

na skutek odwołania E. W.

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 20.01.2014r. znak: (...)

1. **Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje E. W. prawo do emerytury od dnia (...)**
2. **Nie stwierdza odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.**

Sygn. akt III U 161 / 14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 02 stycznia 2014 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. odmówił E. W. prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy stwierdził, iż wnioskodawca udowodnił na dzień 1.01.1999 r. łącznie 27 lat, 1 miesiąc i 15 dni okresów składkowych i nieskładkowych jednakże nie osiągnął wieku 60 lat i do dnia 1.01.1999 r. nie został udowodniony wymagany 15 letni okres pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Na podstawie przedłożonych dokumentów ZUS nie uznał pracy w szczególnych warunkach w okresie zatrudnienia od 25.04.1978 r. do 31.12.1998 r. w (...) we W. ponieważ przy ustalaniu okresu pracy w szczególnych warunkach uwzględnia się te okresy, w których praca była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na jednym stanowisku. Ubezpieczony przedłożył dwa świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, z których wynika, że w tym samym czasie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace przy montażu urządzeń i konstrukcji metalowych oraz żelbetonowych oraz stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace betoniarskie i murarskie na budowach prowadzonych przez przedsiębiorstwo. Nie można zatem jednoznacznie stwierdzić w jakim okresie wnioskodawca pracował na stanowisku monter konstrukcji metalowych a w jakim na stanowisku betoniarza.

Z powyższą decyzją nie zgodził się E. W. wnosząc odwołanie. Odwołujący podniósł, iż w okresie zatrudnienia w (...) we W. pracował zarówno jako monter konstrukcji metalowych na wysokości jak i jako betoniarz, nie wie dlaczego zakład pracy wystawił mu dwa świadectwa pracy w szczególnych warunkach.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania powołując się na argumenty podniesione wcześniej w decyzji.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Koninie ustalił i zważył, co następuje:

Wnioskodawca **E. W.**, ur. (...), pobiera od dnia (...) świadczenie przedemerytalne, prawo to zostało przyznane ubezpieczonemu do dnia osiągnięcia 65 lat.

W dniu 2.01.2014 r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury. We wniosku ubezpieczony oświadczył, iż nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego oraz że pobiera świadczenie przedemerytalne. Do wniosku dołączył dwa świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawione przez (...) S.A. Przedsiębiorstwo Budownictwa w likwidacji we W., w których potwierdzono, że E. W. był zatrudniony w tym zakładzie w okresie od 25.04.1978 r. do 20.05.2000 r. i w tym czasie :

- stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy montażu urządzeń i konstrukcji metalowych oraz żelbetonowych na budowach Przedsiębiorstwa na stanowisku montera konstrukcji metalowych, wymienionym w wykazie część II poz. 10 i 11 stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia Nr 11 Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 26.08.1988 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w budownictwie, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze uprawniające do wzrostu emerytury.

- stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace betoniarskie i murarskie na budowach prowadzonych przez Przedsiębiorstwo, na stanowisku betoniarz wymienionym w wykazie A dziale V poz. 4 pkt 3 stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1.08.1983 r. w sprawie wykazu stanowisk w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty.

Na podstawie powyższych dokumentów oraz dokumentów dołączonych do wniosku o kapitał początkowy i świadczenie przedemerytalne organ rentowy przyjął, że wnioskodawca do dnia 1.01.1999 r. udokumentował 26 lat, 11 miesięcy i 29 dni okresów składkowych oraz 1 miesiąc i 16 dni okresów nieskładkowych, łącznie 27 lat, 1 miesiąc i 15 dni takich okresów. Nie uwzględnił natomiast żadnych okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu decyzji.

Odwołujący domagał się uwzględnienia jako okresu pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia w (...) we W. od 25.04.1978 r. do 31.12.1998 r., kiedy to wykonywał prace montera i betoniarza.

Poza sporem jest, że E. W. podjął zatrudnienie w Przedsiębiorstwie (...) we W. od dnia 25.04.1978 r. Odwołujący został zatrudniony na stanowisku montera konstrukcji stalowych. Zakład ten prowadził budowy różnych obiektów dla rolnictwa ale także obiektów przemysłowych m.in. budowal kurniki, mieszalnie pasz. Odwołujący pracował w brygadzie wielozadaniowej, która zajmowała się montowaniem konstrukcji metalowych na wysokości. Najpierw odwołujący przygotowywał sobie konstrukcje do zamontowania, następnie montował ją na wysokości ok. 4 – 5 metrów, skręcał konstrukcje metalowe a następnie betonował stropy. Tak więc do obowiązków odwołującego należało zarówno montowanie konstrukcji na wysokości jak i wykonywanie prac betoniarskich po zmontowaniu konstrukcji. W zależności od rodzaju prowadzonej budowy mogło być więcej prac monterskich niż betoniarskich np. przy budowie kotłowni, na innych obiektach mogło być natomiast więcej betonowania niż montowania konstrukcji. Innych prac odwołujący nie wykonywał, pracował w pełnym wymiarze czasu pracy i nie miał przerw w zatrudnieniu. W większości angaży znajdujących się w aktach osobowych pracownika pracodawca określał stanowisko ubezpieczonego jako monter konstrukcji stalowych, jedynie w angażu z dnia 1.09.1984 r. wpisano stanowisko betoniarz, a w angażu z dnia 1.02.1988 r. wpisano monter – betoniarz. W aktach osobowych pracownika znajduje się jedno

świadczenie wykonywania pracy w szczególnych warunkach, w którym potwierdzono, że odwołujący wykonywał prace w szczególnych warunkach przez cały okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie przy montażu urządzeń i konstrukcji metalowych oraz żelbetonowych na budowach Przedsiębiorstwa na stanowisku monter konstrukcji metalowych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach ZUS, w aktach osobowych odwołującego z okresu zatrudnienia w (...) S.A. we W., zeznań świadków T. B. (1) i R. M. (1) a także zeznań ubezpieczonego.

W ocenie Sądu treść dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych nie budziła wątpliwości co do okresów zatrudnienia i stanowisk powierzonych pracownikowi.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków bowiem osoby te pracowały w spornym okresie razem z odwołującym, znają charakter pracy i rodzaj wykonywanych przez niego obowiązków. Zeznania te znajdują potwierdzenie także w treści dokumentów znajdujących się w aktach osobowych. Świadek R. M. pracował w tym samym okresie co odwołujący w (...) jako majster budowy, a świadek T. B. jako majster – kierownik budowy. Obaj ci pracownicy otrzymali od pracodawcy świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach, z którego wynika, że wykonywali prace kontrolne, dozoru technicznego oraz administracyjnego na budowach przy pracach wskazanych w wykazie dział V pkt 4,5,8 i 9 (wykaz A, dział XIV poz. 24 pkt 1). Świadectwa te nie były kwestionowane przez organ rentowy i stanowiły podstawę przyznania w/w świadczenia emerytalnego z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach (patrz pismo ZUS II Oddział w P. z dnia 2.06.2014 r.).

Zeznania odwołującego Sąd uznał także za wiarygodne bowiem były szczere, przekonywujące i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie.

W myśl przepisu **art. 184 ust. 1** ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2013.1440 -j.t.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego m.in. w **art. 32**, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura ta przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Podkreślić należy, że wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk ustala się nadal w oparciu o przepisy dotychczasowe, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r., Nr 8, poz. 43 ze zm.).

W myśl przepisu § 2 ust. 1 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tymże rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy wskazane powyżej stwierdzane są w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach przez zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji. Świadectwo wystawiane jest według wzoru, stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, bądź też w świadectwie pracy.

W myśl przepisu § 4 powołanego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w **wykazie A**, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i **60 lat** dla mężczyzn,

2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej **15 lat** pracy w szczególnych warunkach.

W załączniku do powołanego rozporządzenia znajduje się **wykaz A**, który określa rodzaje prac w szczególnych warunkach uprawniające do uzyskania prawa do wcześniejszej emerytury w poszczególnych gałęziach przemysłu. W dziale **V** tego wykazu dotyczącym prac w budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych pod pozycją **4** wymienione są – prace zbrojarskie i betoniarskie, a pod pozycją **5** wymienione są – prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości.

Poza sporem jest, że wnioskodawca ukończył 60 lat z dniem (...), nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, do dnia 1.01.1999 r. tj. do dnia wejścia w życie ustawy, legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym wynoszącym łącznie ponad 25 lat, udokumentował bowiem 27 lat, 1 miesiąc i 15 dni takich okresów. W ocenie Sądu odwołujący w toku postępowania przed Sądem wykazał, że wykonywał także prace w szczególnych warunkach w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...)we W. od 25.04.1978 r. do 31.12.1998 r. W tym bowiem czasie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości zajmując się montowaniem konstrukcji, ich scalaniem oraz betonowaniem. W zależności od rodzaju prowadzonej budowy raz było więcej prac związanych z montowaniem konstrukcji na wysokości, innym razem przeważały prace betoniarskie. Innych jednak prac odwołujący nie wykonywał, a oba rodzaje prac jakie odwołujący wykonywał w ramach powierzonych mu obowiązków w pełnym wymiarze czasu pracy oddziaływały szkodliwie na stan zdrowia pracownika i były to prace o znacznym stopniu uciążliwości. Tak więc przyjąć należy, że stale i w pełnym wymiarze czasu pracy ubezpieczony wykonywał wyłącznie prace wymienione w wykazie A dział V poz. 4 i 5 stanowiącym załącznik do powołanego rozporządzenia Rady Ministrów. Powyższy okres zatrudnienia w charakterze monter (i betoniarza) obejmuje okres 20 lat i 8 miesięcy i 6 dni tak więc przyjąć należy, że ubezpieczony legitymuje się wymaganym okresem wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

W świetle przepisu art. 118 ust. 1a ustawy w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego.

W przedmiotowej sprawie, zdaniem Sądu, pozwany organ rentowy nie ponosi odpowiedzialność za nieustalenie prawa do emerytury dla wnioskodawcy. Odwołujący bowiem przedłożył w postępowaniu przed organem rentowym dwa świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, które w swej treści były wzajemnie sprzeczne i ze względu na to nie mogły stanowić podstawy ustaleń w tym postępowaniu. Dopiero po przeprowadzeniu postępowania dowodowego przed Sądem, wyjaśnieniu spornej okoliczności na podstawie zeznań świadków oraz dokumentów znajdujących się w aktach osobowych, możliwe było ustalenie czy odwołujący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w załączniku do rozporządzenia z dnia 7.02.1983 r.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd, na podstawie powołanego przepisu, orzekł jak w punkcie 2 wyroku.

SSO E. Majewska